

lig ogsaa der været foreslaaet, at man istedet for denne Deelagtighed i den repræsentative Forsatning skulde bestemme sig for et Colonialsystem, men denne Anskuelse har ikke endelig seiret i Ministeriet. Det er ogsaa, synes mig, en mærkbarlig Anskuelse, som man ikke skulde have ventet fra den navnte Rigsdagsmands Mund; thi en mindre demokratisk Repræsentation for Færøerne kan man dog vel neppe tænke sig, end naar man lader Regjeringsmæssineriet træde op, saa at sige en masse, for at udtale Færingernes Dissur. Men hvorfor har nu den ærede Rigsdagsmand ønsket denne Løsning af Spørgsmaalet? Det er, siger han, fordi den Repræsentation, som her er foreslaaet i Valgloven, slet ikke er tilfredsstillende; man faaer her, siger han, $\frac{1}{101}$ Repræsentant for Færøerne — den Uttring kan ikke godt være undsluppen den ærede Rigsdagsmand, thi han har brugt den flere Gange, jeg troer 3 a 4 Gange (Ja!). I Holbæk Amt er der en Egn, der ved Valgloven er afgrændset for sig som Amtets 2den Valgkreds; denne Valgkreds sender ikke $\frac{1}{100}$ Repræsentant til Rigsdagen, den sender en heel Repræsentant, som udgjør $\frac{1}{100}$ af Folkethinget — idetmindste. Naar Færingerne faae Lov til at sende en Mand til Folkethinget, saa ville de komme til at afgive $\frac{1}{101}$ af Repræsentationen her paa Folkethinget, men det vil ikke være $\frac{1}{101}$ Repræsentant, han vil ligesaavel være en heel Repræsentant, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amtets 2den Valgkreds er en heel.

Dog, der er en Sandhed i denne Indvending, det er virkelig ikke en tilfredsstillende Repræsentation, Færingerne ville faae efter dette Lovforslag alene, og den ærede Rigsdagsmand for Odense Amtets 5te Valgkreds (Desperfen) har ogsaa havt nogen Grund til sit Spørgsmaal: til hvilken Nytte for Færøerne, til hvilken Nytte for Danmark det skulde være. Han sjoier rigtignok til, at den egentlige Hensigt med Forslaget skulde være, at man fremdeles vil bevare og besæfte Regjeringsmyndigheden deroppe, hvilket jeg troer er en Mistkjendelse af Forslaget. Men den samme Rigsdagsmand siger: „forelæg os derimod en Communallov“ — og jeg har hørt af

andre, jeg kom desværre for sildigt til at høre det af ham selv, at han i det Foredrag, han har holdt idag, har urgeret dette end yderligere, — „det er det, som vil fremme Færingernes Tarv“ siger han. Men det ene udelukker jo ikke det Andet, Communalloven udelukker jo ikke Repræsentationen paa Rigsdagen, og Repræsentationen paa Rigsdagen udelukker jo ikke Communalloven. Begge Dele ere Gensidigheder, og jeg troer, at Løsningen af Opgaven vil være lige slet, hvilken af disse to Veie man gaaer. Derfom man nemlig gaaer den første Veie, giver dem en Repræsentation her paa Rigsdagen, og saa udelukkende søger at regjere dem ved Love herfra, antager jeg, at man vel kan bringe det dertil, at Færingerne komme til at leve under et mildt Regiment; den fremtidige Regjering vil da i Virkeligheden blive en Fortsættelse af det faderlige Formynderskab, som de hidtil have været undergivne. Men, Herredømmet blive saa mildt det vil, saa er det dog ganske vist, at denne Maade at styre deres deres Anliggender paa i sit Væsen er Absolutisme, er Despotisme, og det er en Tilstand, under hvilken en heldig Udvikling umuligt kan foregaae. Gaaer man derimod den anden Veie, giver man dem en Communalforsatning uden Repræsentation paa Rigsdagen, saa vil Følgen blive, at de altid mere og mere begrænse sig i deres Provindstalisme, i deres Provindsliv, at man, idet man affærer dem den naturlige Andeel i Udgjørelsen af alle de Anliggender, der angaae Færøerne som enkelt Deel af det fælles Statslegeme, giver dem til Priis for en Forstening, som umulig kan udeblive. Det er ikke muligt, at en saadan lille Provinds med en 7 å 8000 Mennesker, overladt til sig selv alene, kan udvikle et virkeligt Samsundsliv, et sandt og kraftigt Aandsliv; det kunne de ikke, uden at faae Næring fra det hele europæiske Samsund, som staaer udenfor, og den Canal, hvorigjennem de skulde bevare denne Forbindelse, bliver dog ganske naturligt det Folk og den Nationalitet, hvortil de ved de øvrige Forhold ere bundne. Udsøndres de, ville de komme til at miste de Goder, som Statslivet i det Hele fører med sig, og de ville komme til at miste de Goder, som Nationaliteten fører med sig, men